

[Indenrigsministeren]

sammen. Og det må nu engang være sådan, at det så er forslagsstilleren, der skitserer, hvordan man løser den problemstilling.

For det er hovedhjørnestenen, hvis man har direkte valg til bydelsråd, der har kompetence og ikke noget ansvar, i et byområde som Københavns med alle de problemer, det har, at så lægger man op til økonomisk uro og især til politisk uro, og det er ikke det, Københavns Kommune har brug for.

Agerschou (SF):

Jeg kan såmænd godt forstå fru Marianne Jelveds argument: at det ikke lige er tiden for De Radikale at sætte sig i en studiekreds sammen med Socialdemokratiet og SF og så diskutere bydelsrådsforslag; det forstår jeg til fulde.

Så siger fru Marianne Jelved, at det radikale bagland gennem flere år har været i gang med at producere et eller andet, som kunne opfylde intentionerne også i SF's forslag. Så vil jeg bare sige: Kan vi ikke snart se noget? Kan vi ikke snart se et forslag fra De Radikale? Vi vil såmænd gerne yde uformel teknisk bistand, uden at vi tager æren for det bagefter, for nu har vi efterhånden også arbejdet med det i flere år og har rent faktisk fremsat to forslag, der handlede om ændret struktur for hovedstadsregionen og for Københavns Kommune. Så hvis I har brug for lidt bistand, er vi til rådighed, uden at vi farer til pressen med det bagefter. Men som sagt: Må vi ikke se et forslag fra De Radikale?

Jeg synes stadig væk ikke, indenrigsministeren er i stand til at forstå, hvad Københavns Kommunes problemer er, og det mener jeg heller ikke ministeren nogen sinde har været i stand til. Altså, Københavns Kommune er speciel i forhold til andre kommuner. Københavns Kommune har en meget forskellig struktur i forhold til andre kommuner. Der sidder 55 fritidspolitikere og skal operere med budgetter og med et personale, som er helt uoverskueligt i forhold til, hvad vi ser andre kommunalpolitikere operere med.

Det, der så skulle være ideen i vores forslag, er at decentralisere og gøre flere aktive omkring opgaveløsningerne, gøre det muligt at føre en økonomisk og folkelig kontrol med det, der foregår. Det mener vi faktisk er umuligt, sådan som det ser ud i dag.

Så siger indenrigsministeren til sidst, at han er bange for, at et sådant forslag vil skabe poli-

tisk uro. Jeg mener egentlig ikke, der kan være ret meget mere politisk uro i Københavns Kommune end det, vi i forvejen har set gennem årene, så det tror jeg såmænd ikke ministeren skal være bange for.

Og ministeren siger, at det er forslagsstillerens opgave at skitsere, hvad man mener. Det har vi også gjort. Vi har erkendt, at man er nødt til at nytænke på dette område, at man er nødt til at forlade princippet om, at der skal være sammenhæng mellem ansvar og kompetence, fordi det ikke kan lade sig gøre på anden måde. Den problemstilling har embedsmandsudvalget formodentlig også været inde i og har også kunnet konstatere, at det ikke kan lade sig gøre på anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Stavvad (S), Pia Gjellerup (S), Lykketoft (S), Bollmann (CD), Mimi Jakobsen (CD) og Bente Juncker (CD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om afgifter af renter af forbrugslån.
(Beslutningsforslag nr. B 7).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Retsudvalget (16/6 88):

Udtræder: Niels Anker Kofoed (V)
Nyt medl.: Inge Dahl-Sørensen (V)
Udtræder: Inge Dahl-Sørensen (V)
Ny stedf.: Niels Anker Kofoed (V)